

૧૧. સુવર્ણપુરે વસ્યા એક સંત

(રાગ : ભેટે જૂલે છે તલવાર)

સુવર્ણપુરે વસ્યા એક સંત,
જન્મયા ભવ્યોને તારવા;
જેનાં પગલાંથી કણકણ પાવન,
બન્યું સુવર્ણ તીર્થધામ, જન્મયા૦
અપૂર્વ અલખ કોઈ એણે જગાડ્યો,
જગાડ્યા અનેક ભવ્ય જીવ, જન્મયા૦ ૧.
સોળ કળાએ શાનસૂર્ય પ્રકાશયો,
પ્રકાશયો ચૈતન્યરાજ, જન્મયા૦
જેની મુદ્રામાં શાંતરસ છવાણા,
વાણીમાં અમીરસ ધાર, જન્મયા૦ ૨.
અંતરપટમાં ગૂઢતા ભરી છે,
કળવી મહા મુશ્કેલ, જન્મયા૦

અંતરહદ્યમાં કરુણાનો પિંડ છે,
દેખતાને નહિ પાર. જન્માં ૩.
દર્શનથી સત્ત્ર રૂચિ જાગે છે,
વાણીથી અંતર પલટાય; જન્માં
સદ્ગુરુદેવા અમૃત પીરસતા,
સેવક વારી વારી જાય. જન્માં ૪.
સિંહકેસરીના સિંહનાટેથી,
હલાવ્યું છે આખું હિંદ, જન્માં
સુવર્ણપુરીમાં નિત્ય નિત્ય ગાજતા,
આત્મ-બંસી કેરા સુર. જન્માં ૫.
જાતા-અકર્તાનું સ્વરૂપ સમજાવે,
સ્વપરનો બતાવે ભેદ, જન્માં
કલ્પવૃક્ષ અમ આંગણે ફળિયું,
મનવાંછિત દાતાર. જન્માં ૬.
શ્રી ગુરુદેવની ચરણસેવાથી,
ભવના આવે છે અંત, જન્માં
તન-મન-ધન પ્રભુ ચરણે અર્પું;
તોયે પૂરું નવ થાય, જન્માં ૭.

